

OPGESLOTEN

© ed bruyninckx

VOORAF:

Als kleine Karel heel braaf belooft te zijn en zijn nieuwe papa niet meer boos op hem is, mag het vijfjarig ventje misschien uit de kast waarin hij ruim tien maanden, zonder licht of frisse lucht, zit opgesloten, alleen met zijn teddybeer.

Omdat niet elk gezelschap kan beschikken over een vijfjarig acteertalent kunnen de replieken van Karel'tje best vooraf opgenomen worden op geluidsband en tijdens de voorstelling afgespeeld worden, komend vanuit de kast waarin Karel'tje zit.

Wanneer Karel'tje daadwerkelijk moet te zien zijn op de scène wordt zijn tekst tot een minimum herleid.

Er wordt ook gewag gemaakt van 'film(foto)fragmenten'.

Deze korte filmpjes (kan ook met foto's) worden vooraf opgenomen en bij de voorstelling op het juiste moment geprojecteerd op de witte kast.

Deze filmpjes/ foto's brengen zo de gedachten/ herinneringen van Karel'tje die in de kast zit, tot leven.

Het stuk speelt zich af in de woonkamer van het appartement van Laureen.

Er zijn 3 deuren: - links: deur naar de buitengang

- rechts: - deur naar slaapkamer(s), badkamer en toilet

- deur naar keuken

achteraan: grote, witte (ingemaakte) kast met dubbele deur

Links van het toneel is er ruimte voorzien die de buiten-gang voor het appartement toont

Decor: er is één decor: de woonkamer

PERSONAGES:

TOTAAL: 10 PERSONEN

3 DAMES minimaal

8 DAMES maximaal

1 HEER minimaal

6 HEREN maximaal

1 KIND

1 POP = baby

Opmerking:

De buren kunnen zowel vrouwen en/of mannen zijn

De politieagenten kunnen zowel mannen en/of vrouwen zijn

Cathy. De maatschappelijk werkster kan ook een man zijn (Bert)

- **Karel(tje) Fermont** : jongentje van 5 jaar. Wordt opgesloten in de kast. We zien hem (*bijna*) niet, we horen alleen maar zijn stem (*opgenomen op geluidsband*)
- **Laureen Harper**: moeder van Karel(tje). Durft niet reageren tegen Bill, haar vriend.
- **Bill Deals**: stiefvader van Karel(tje). Hij is een echte bruut, hij haat zijn stiefkind en is niet bang van fysiek en mentaal geweld zowel tegen Karel(tje) als tegen Laureen.
- **Lilly Preston**: grootmoeder van Karel(tje), moeder van Laureen. Is bezorgd om Karel(tje), probeert uit te zoeken wat er aan de hand is.
- **Politieagent(e)**
Politieagent(e)
- **Cathy Wils**: jonge maatschappelijk werkster, onderzoekt de gezinssituatie
- **Buren**: twee vrouwen of mannen of één man en één vrouw, vermoeden iets maar ondernemen verder heel weinig

1ste bedrijf

Decor: er is één decor: de woonkamer

Een tafel met vier stoelen
een grote (vierzits) canapé
een commode
T.V -toestel
telefoon

Tafereel 1

BILL

LAUREEN

KARELTJE (stem)

Als het doek opgaat, zien we een koppel: Bill en Laureen in een innige omhelzing.

Uit de kast klinkt plotseling de (kinder)stem van Karelkje:

Karelkje: Mama, mama, ik zal het nooit meer doen. Ik beloof het mama!

Bill: Hou je mond

Karelkje: Mama, toe alsjeblief

Bill: Godverdomme vervelend jong (*tegen Laureen*) Komaan Laureen, laat die kleine zijn kop houden (*naar AF*) Ik wacht beneden en laat het geen uren duren.

Laureen: Bill, alsjeblief ...(*Bill gaat Af, slaat de deur dicht*)

Karelkje: Toe mama, alsjeblief, doe de deur open...ik beng bang in het donker!

Laureen: Hou je mond Karelkje, je hebt het verdiend. Je bent stout geweest!

Karelkje: Het spijt me mama dat ik niet braaf geweest ben. Ik beloof je dat ik het nooit meer zal doen...

Laureen: Hou op met dat schreien; hoe meer je schreit hoe langer je opgesloten blijft.

Kareltje: Mama, alsjeblief...

Laureen: Kareltje, stop ermee. Ik kan je er trouwens niet uithalen, je papa is vertrokken en hij heeft de sleutel van de kast meegenomen.

Kareltje: Dat is mijn papa niet!

Laureen: Dat mag je niet zeggen Kareltje! Daar wordt hij juist zo boos om.

Kareltje: Ik heb in mijn bed geplast maar ik beloof je dat ik het nooit meer zal doen.

Laureen: Kareltje, hou nu alsjeblief je mond. Zo dadelijk komt papa terug en als hij je hoort, laat hij jou er nooit meer uit! Heb je dat begrepen?

Kareltje: Ja mama, ik zal braaf zijn.

Laureen: Ik ga nu even weg Kareltje en denk eraan: als ik terugkom met papa wil ik je niet meer horen. Heb je me goed begrepen: ik wil je niet meer horen...anders doe je mij veel verdriet;

Kareltje: Ik wil jou geen verdriet doen doen, ...

Laureen: Zwijg dan (*Af*)

Kareltje: (*weent luid*) Mama, mama...

INSTRUMENTALE MUZIEK (kort)

Beeld(en) van Kareltje die angstig weggedoken zit in de kast

FADE OUT licht & muziek

Tafereel 2

BILL

LAUREEN

KARELTJE (stem)

De deur links gaat open en het licht wordt aangeknipt.

Bill: *(met luide stem, is lichtjes aangeschoten)* Ik moet zeggen dat het mij heerlijk gesmaakt heeft en de wijn was prima. Ik...

Laureen: Sst Bill, niet zo luid, seffens maak je Karelkje wakker en krijg ik hem daarna niet terug in slaap.

Bill: Godverdome Laureen, zwijg nu toch eens over dat jong. Als hij slaapt, laat hem dan liggen eh en... als hij niet slaapt trouwens ook. In die kast ligt hij goed en hebben we er zeker al geen last van want ... *(neemt haar in de armen en begint haar uit te kleden)* ... Ik wil jou neuken!

Laureen: *(trekt zich weg)* Alsjeblief Bill, laat me Karelkje uit die kast halen en weer in zijn eigen bedje leggen.

Bill: Geen denken aan en dan weer hetzelfde meemaken als gisteravond zeker. Ik mag er niet aan denken dat hij, terwijl ik jou neuk, weer huilend in de slaapkamer komt en zich dan helemaal bezeikt ... Geen denken aan.

Laureen: Bill, dat kind was geschrokken ... misschien dacht hij wel dat ik pijn had...

Bill: Pijn, laat me niet lachen. Je lag te kreunen van genot!

Laureen: Dat is het juist, dat weet zo'n kind toch niet. Kom op, geef me de sleutel dat ik hem uit de kast haal en...

Bill: *(met gezicht vlakbij Laureen)* Als jij dat rotjong uit de kast wilt halen, kun je mij ook vergeten... ik stap het af en dan zie je maar hoe je rondkomt. Wel, wat zal het zijn?

Laureen: Zo bedoel ik het helemaal niet Bill, ik wil gewoon zeggen...

Bill: En ik wil gewoon zeggen dat ik zin heb om je een flinke beurt te geven en dat ik daarbij geen pottenkijkers wil en zeker géén blèrend jong Wel, wat zal het zijn?

Laureen: Oke dan... het is inderdaad niet leuk om middenin een vrijpartij een huilend kind aan je bed te krijgen. Karelkje blijft vannacht in de kast maar morgenvroeg ...

Bill: *(trekt haar mee naar de slaapkamerdeur)* Hou toch op, komaan, ik heb zin. *(beiden af)*

Uit de kast klinkt zachtjes de stem van Karelkje: Mama, mama, ik ben bang... mama, mama...

INSTRUMENTALE MUZIEK (kort)

Beeld(en) van Karelkje in de kast.

FADE OUT licht & muziek

Tafereel 3

BILL

LAUREEN

KARELTJE (stem)

Als het licht aangaat zitten Laureen en Bill aan tafel. Op de tafel staat een soepkom, soepborden en er ligt bestek.

Laureen: Bill, maak nu alsjeblief die kast open, dan kan ik hem een kom soep en een boterhammetje geven, alsjeblief.

Bill: Ik denk er niet aan. Negen dagen heb ik zijn snuit al niet meer gezien...Negen dagen heb ik je kunnen neuken zonder bang te moeten zijn dat die snotneus naast mijn bed kwam opdagen. Je hebt toch helemaal niet te klagen eh. Ik heb dat rotjong niet bij jou gemaakt eh. Mijn kind is het niet. Hou dus je mond of donder op, samen met hem als je dan toch zoveel van hem houdt.

Laureen: *(huilt)* Bill, alsjeblief Bill

Uit de kast klinkt de stem van Karelkje: Mama, mama, huil jij

Bill: Godverdomme

Karelkje: *(klopt hard met zijn vuistjes op de kast)* Mama, mama...

Bill: Nondedjuu rotkind, hou er mee op. Hoor je dat Laureen, vandaag of morgen slaat hij de deur nog kapot. Zo, hij wil eruit, dan zul je nog wat beleven. Als ik hem eruit haal, garandeer ik je dat hij een pak slaag krijgt dat hem zijn leven lang zal heugen...

Karelkje: *(klopt nog harder met zijn vuistjes op de kast)* Mama, mama...

Laureen: Neen Bill, laat hem, laat hem. Je bent in staat hem te vermoorden als je zo kwaad bent... *(Karelkje roept nog altijd)*

Bill: *(slaat Laureen)* Hier, dan kan hij horen hoe het voelt als ik slagen uitdeel *(Karelkje roept nog altijd)*

Laureen: Au, je doet me pijn ... (*geroep van Karelkje stopt*)

Bill: Ach kom, pijn? Zie je wel, hij houdt zijn kop al. (*gaat richting buitendeur*)

Laureen: (*loopt Bill achterna, klampt zich aan hem vast*) Toe; Bill. Ga nu niet weg, alsjeblief, ik smeed je... Je weet best dat ik niet zonder jou kan, ik ben ... (*pauzeert*) ... ja, ik ben lichamelijk verslaafd aan jou. Ik kan niet meer zonder jou. Doe maar met Karelkje wat je wil maar blijf... alsjeblief... blijf (*ze huilt*)

Bill: (*neemt haar in zijn armen*) Rustig maar, rustig! Ik ga niet weg...ik kan ook niet zonder jou, dat prachtig lichaam van je...je geilt me ongelooflijk op...de manier waarop je me elke nacht weer laat klaarkomen...Oohh.. Ik wil niet dat dat klotekind het weer komt verbrodden.

Ze gaan samen in de zetel zitten

Laureen: Niet boos worden Bill... maar waarom kun jij Karelkje niet uitstaan. Hij heeft je toch niets misdaan?

Bill: Neen, diegene die ik niet kan uitstaan is die godverdomdse klootzak die hem gemaakt heeft. Telkens ik hem zie, moet ik eraan denken hoe hij je geneukt heeft en die kleine in jou heeft gespoten.

Laureen: Ben jij jaloers op het verleden? Kom nu, het was al lang uit met hem toen ik jou ontmoette...

Bill: Het is nog steeds niet afgelopen want dat verdomd kind, die kleine Fermont is er!

Laureen: Doe toch niet zo onnozel man...

Bill: Ik doe niet onnozel... Het kind is er. Die vent heeft je geneukt, heeft je laten klaarkomen, heeft een kind bij je gemaakt... Dat had hij niet mogen doen, jij bent van **mij** en van mij alleen

Laureen: (*vleit zich tegen Bill aan en knoopt zijn hemd los*) Geloof me nu maar, ik ben helemaal en helemaal alleen van jou en ik wil ook dat jij bij me blijft en me elke nacht weer dat zaligmakend gevoel bezorgt...

Bill: En toch denk ik dat je destijds meer om hem gaf dan je wil toegeven. Je hebt hem je toch laten vol spuiten.

Laureen: Ik wilde een kind hebben, ik wilde een kind in mijn armen kunnen houden... voor mij was dat beter dan een man.

Bill: Zie je wel dat je liever een kind hebt dan mij?

Laureen: Jij moet ook altijd alles omdraaien... Jij bent de enige om wie ik echt geef. Zou ik je anders Karelkje laten opsluiten in de kast? Arm kind, hij zit er al langer dan een week in en ik zeg er niets van. Is dat dan geen bewijs van mijn liefde. Oh Bill, ik verlang zo naar je hete lichaam, naar die lange dikke neukstaaf van je ...

Bill: *(rukt haar haast de kleren van het lijf)* Jij, hete, geile scheur. Jij hebt zin, mij goed hoor, ik ben er helemaal klaar voor...*(legt haar plat op haar rug en klimt bovenop haar)* Kom hier, dat ik ...

Laureen: *(komt recht, duwt Bill weg)* Neen Bill, niet hier *(wijst naar de kast)* ... we gaan naar de slaapkamer

Bill: Verdomme, altijd dat kind; maar ... mij goed, komaan. Haast je, mijn ballen barsten bijna!

(Bill en Laureen gaan al flikflooierend af – deur slaapkamers)

*(uit de kast klinkt de stem van **Karelkje:** Mama, mama)*

INSTRUMENTALE MUZIEK (kort)

Beeld(en van Karelkje in gezelschap van zijn echte papa

FADE OUT licht & muziek

Tafereel 4

BILL

LAUREEN

KARELTJE (stem)

Als het licht aangaat, zien we Laureen- in kamerjas – bezig aan de ontbijttafel.

Laureen: *(aan de deur van de kast)* Karelkje, Karelkje, slaap je? Karelkje, hoor je me? *(ze draait de sleutel van de deur om en opent de deur op een kier)*
Hey Karelkje ...

Karelkje: *(vanuit de kast)* Mama, mama, heb ik geen straf meer?

Laureen: Neen jongen, zolang je niet tegen papa zegt dat het je spijt, blijf je gestraft.

Karelkje: Het is mijn papa niet, tegen hem zeg ik niet dat het mij spijt.

Laureen: Hou je mond toch, Karelkje. Ik doe ook niet wat hij zegt en dat mag hij zeker niet weten. Maar vandaag ben je jarig, je wordt zes. Je bent nu een grote jongen en je moet begrijpen...

Karelkje: Ik wil geen grote jongen zijn, ik wil uit die kast.

Laureen: Hier *(zet tas en bord met een boterham in de kast)* Eet dit nu maar lekker op: een boterham met choco en een tas warme chocomelk. Dat lust je toch eh? Dat is voor je verjaardag.

Karelkje: Dank je mama. Mag ik dan...

Laureen: Neen, neen en nog eens neen jongen. Maar als je braaf bent, zal ik af en toe de deur opendoen. En, als je dan tegen papa zegt dat het je spijt ...

Karelkje: Hij is mijn papa niet!

Laureen: Hou er mee op. Eet je boterham op en drink je chocomelk...

Kareltje: Ik ben toch braaf mama, ik heb niet in mijn bed geplast en ...

Laureen: Zo is het wel genoeg Kareltje. Zorg nu maar dat je boterham op is en dat die tas leeg is vooraleer je papa terugkomt. En denk eraan: niet huilen, niet huilen!

Kareltje: Hij is mijn papa niet! Ik zal braaf zijn mama, ik zal niet huilen. Mag ik mijn beer, mama. De grote beer die ik van oma gekregen heb?

Laureen: Als je belooft heel braaf te zijn en niet te huilen, krijg je je beer.

Kareltje: Ik beloof het, echt waar mama.

Laureen: *(neemt de beer uit de zetel en zet hem in de kast)* Hier is je Balou, de beer, kom geef me het kopje en het bord maar weer. Ik doe de deur opnieuw dicht, Kareltje en je weet wat ik gezegd heb...

Kareltje: Ja mama, dag mama.

INSTRUMENTALE MUZIEK (kort)

Beeld(en) van Kareltje in de kast, hij knuffelt zijn beer.

FADE OUT licht & muziek

Tafereel 5

BILL

LAUREEN

KARELTJE

OMA (stem)

Als het licht aangaat, zien we Laureen - in kamerjas – bezig aan de ontbijttafel.

Laureen: *(zachtjes)* Dag Karelkje

Karelkje: Dag mama.
Mama, ik heb honger!

Laureen: Verdorie Karelkje, wat kun jij toch vervelend zijn; je hebt ook altijd iets nodig. Kun je dan niet even wachten? *(ze hoort dat Bill op komst is, opent de deuren van de kast op een kier en werpt een stuk brood in de kast)*
Hier, opeten en zwijgen. Ik geef je straks te drinken *(kast terug dicht)*

Bill: *(komt op)* De koffie ruikt lekker schat. *(bekijkt de tafel)* Zijn er geen koffiekoeken of croissants?

Laureen: Sorry Bill, het is haast het einde van de maand en ik moet echt zien rond te komen ...

Bill: *(schamper)* Maar goed dat dat mormel *(wijst op de kast)* ons de oren van de kop niet kan vreten zolang hij opgesloten zit. Ga dus geen gekke dingen in je hoofd halen, Laureen, en begin niet met hem van alles en nog wat toe te stoppen als ik er niet ben.

Als je het toch doet, kom ik er so wie so achter en *(dreigend)* ik verzeker je dat het dan je beste dag niet zal zijn.

Laureen: Ik kan hem toch niet laten verhongeren, Bill, ik...

Bill: Je hebt me gehoord, begrepen?

Laureen: Water en brood, meer krijgt hij niet!

Bill: Is mijn lunchpakket klaar, ik moet vertrekken.

Laureen: Euh... ik ...moet er nog aan beginnen... ik...

Bill: Ach laat maar, ik koop wel een broodje bij de Panos.

Tot vanavond dan (*kust Laureen*) en denk aan wat ik je gezegd heb
(*hoofdbeweging naar de kast – AF*)

Laureen: (*zet zich op een stoel aan tafel, legt haar hoofd op haar armen*)

Ik weet het niet meer, echt ik weet het niet meer...

Kareltje: Mama?

Laureen: Ja, wat scheelt er?

Kareltje: Het is hier zo donker.

Laureen: (*staat recht en zet één deur van de kast open, ze blijft staan, doet een stap achteruit en trekt haar neus op*). Je bent weer stout geweest eh?!

Kareltje: Neen mama, echt niet. Ik ben niet stout geweest!

Laureen: Dan is het die pot die zo stinkt. Ik zal hem even leegmaken.
(*Laureen AF*)

Kareltje stapt uit de kast, met zijn beer in de armen en blijft voor de kast staan, knipperend met zijn ogen en verdwaasd rondkijkend.

Laureen: (*komt terug met een lege pot, en kom met water en een spuitbus, ze merkt dat Kareltje de beer in zijn armen heeft*) Wat sta je daar nu onnozel te gapen...en laat die beer in de kast. Bah, je stinkt; Hoe kan het toch dat je zo vreselijk stinkt?

Ach ja, arm kind, eigenlijk is het jouw schuld niet... Of eigenlijk wel!

Je had er maar moeten voor zorgen dat hij niet boos werd. Als je braaf was geweest, zouden we er nu niet mee zitten! Denk je dat ik het leuk vind dat jij de hele dag en nacht opgesloten zit.

Tja, je bent wel zindelijk geworden, je plast niet meer op je matras en je gaat op de pot dat is toch al iets.

Eigenlijk feitelijk had Bill geen ongelijk toen hij zei dat het moest. (*ze spuit met de spuitbus in de kast*) Ik moet de boel hier een beetje verfrissen, de hele kamer zou nog gaan stinken.

Kareltje: (*grijpt mama's been vast*) Mama, mama ik zie je graag!

Laureen: *(verveeld)* Ja, ja, zo is het wel goed. Jij moet ook altijd overdrijven. Kom, dat ik je wat was. Doe dat hemd uit ... bah dat stinkt. *(ze kijkt in de kast)* en die matras, bah ... ik hang ze even buiten aan het raam van de slaapkamer... ik hoop maar dat de conciërge me niet ziet... *(neemt de matras uit de kast en AF -deur slaapkamer-)*

Laureen: *(komt terug op, neemt het hemdje van Karelkje alsook het dekentje dat nog in de kast ligt en houdt het met een vies gezicht ver voor zich uit en loopt ermee naar de vuilnisbak)* Deze kan ik beter meteen laten verdwijnen, ik mag er niet aan denken dat papa zou merken dat ik spulletjes van jou gewassen heb....

Karelkje: Mama, hij is mijn papa niet!

Laureen: Hou er mee op Karelkje! Stop daarmee. *(bekijkt zijn nagels)* Jouw nagels moeten dringend geknipt worden en ook je haren. Ik zal het dan maar meteen doen... maar belooft me dat je me niet verraadt tegen papa.

Karelkje: Hij is mijn papa niet!

Laureen: *(verveeld)* Zwijg, ik wil het niet meer horen. Kom op, ik was je, knip je haren en je nagels en dan kan je terug in je kast.

Karelkje: Ik zal braaf zijn, mama... ik...

Laureen: Hou nu alsjeblieft even je mond. *(ze wast hem, knipt zijn nagels en zijn haren)* Ik haal een proper hemdje en een ander dekentje, blijf hier zitten! *(Laureen even af -deur slaapkamers- en onmiddellijk terug op met een hemdje en een dekentje)* Hier, trek dit aan. Ik haal je matras terug *(Af deur slaapkamers)* *(Karelkje trekt het hemd aan en gaat aan tafel zitten)*

Laureen: *(met matras op, spuit er nog eens op en legt ze dan in de kast)*

Zo, dat is al heel wat beter.

Luister Karelkje, je bent heel braaf geweest en daarom zal ik vanavond aan papa vragen om je vergiffenis te geven.

Karelkje: Echt waar mama? Echt waar? Ik zal het nooit meer doen.

Laureen: Ja, we zien wel. Hier, drink wat melk *(giet wat melk in een tas)*

Karelkje: *(drinkt gulzig)* Dank je mama.

(De telefoon rinkelt, Laureen neemt Karelkje op haar arm, loopt naar de telefoon en neemt op)

Laureen: *(luistert)* Ha, jij bent het oma! Van waar bel je?

.....

Ha ja, vanuit de shoppingcenter.

.....

Wat zeg je?

.....

Ja, ja, alles oké. , ja Karelkje ook, ja ja... natuurlijk

Laureen: (*bedekt de hoorn met haar hand, fluistert*) Het is oma. Niet vertellen dat je in de kast moet zitten want dan weet oma dat je stout geweest bent en dan heeft ze veel verdriet, begrepen?

Karelkje: Ja mama.

Laureen: Ja oma, hij is hier, vlakbij. Ja, natuurlijk. (*Ze reikt Karelkje de hoorn*) Hier, oma wil je wat vragen.

Karelkje: Dag oma...

... Mij komen halen? Om naar het park te gaan? ... Ik zal het aan mama vragen (*Laureen doet teken om op te houden*) Ja, dag oma, daaag... kusje (*kusgeluid*)

Laureen neemt de telefoon over

Karelkje: Mama, oma wil met mij naar het park...

Laureen: (*gebaart naar Karelkje om te zwijgen en spreekt opnieuw in de telefoon*) Neen oma, neen. Ik heb echt geen tijd om hem nu naar jou te brengen ... neen, Onmogelijk.... Ja, ja ... volgende week? ... Oké. ...ja, afgesproken! Dag ma! (*telefoon opleggen*)

Karelkje: Mama, ik ga met oma naar het park en ...

Laureen: Jij gaat nergens naar toe! Jij hebt nog straf en je papa...

Karelkje: Hij is mijn papa niet!

Laureen: (*geeft Karelkje een draai om de oren*) Verdomme, jullie maken me allemaal stapelgek. Hoe dikwijls heb ik je nu al niet gezegd ...(*barst in snikken uit en Karelkje weent ook*)

Ach kom hier (*ze kust hem en geeft hem een knuffel*)

Karelkje: Is alles terug goed mama, mag ik bij jou blijven?

Laureen: Kom, ik vraag het vanavond aan je...(*slikt het woord papa in*)... als je braaf bent tenminste. (*brengt hem naar de kast*) Hop, en dat ik je niet hoor!

(sluit de kast) En denk eraan: niks vertellen en zeker niet dat ik je uit de kast heb gelaten!.

Kareltje: Neen mama. De papa die ...

Laureen: *(onderbreekt)* Stop maar. De papa zal heel boos op je zijn!

INSTRUMENTALE MUZIEK (kort)

Beeld(en) van Kareltje samen met zijn oma in het park

FADE OUT licht & muziek

Tafereel 6

BILL

LAUREEN

KARELTJE (stem)

Als het licht aangaat zitten Laureen en Bill samen in de canapé

Bill: Weet je het zeker?

Laureen: Ja, de predictor ...

Bill: Een predictor pff ...dat stelt niets voor, ben je al bij de dokter geweest en waarom heb je mij dan niks verteld?

Laureen: Ik wilde er helemaal zeker van zijn vooraleer ik het jou vertelde maar ik heb al meer dan twee maanden mijn regels niet gehad...

Bill: *(slaat met zijn hand op het hoofd)* Goeie genade!

Laureen: Ben je boos? Ik kan het laten weghalen als je wil en ...

Bill: Ben je nu helemaal betoeterd... weghalen? Een kind van mij ... Oh God, een kind van mij, wat ben ik gelukkig.

Laureen: Het is een zij...

Bill: Een dochter? Waarom zeg je dat het een dochter wordt en ... hoe weet jij dat?

Laureen: De test, de nub test daarmee kun je vanaf de twaalfde week het geslacht bepalen...

Bill: Oh my God, een meisje ...

Laureen: Had je liever een jongen gehad?

Bill: Neen, zeker niet! Er zijn al genoeg jongens met die daar *(hoofdgebaar naar de kast)* Een meisje... oh ... wat zal ik haar verwennen... ja, dat verzeker ik je, zij zal niets tekortkomen!

Maar wachten wij nog op, dat moet gevierd worden...Ik haal een fles wijn of neen, ik haal een fles champagne, echte champagne... mijn dochter verdient dat!
(Bill langs voordeur AF)

Kareltje: Mama, mama, mag de kast open?

Laureen: Maar jongen toch, wat is er nu weer? Papa is even een boodschap gaan doen en hij komt zo direct terug. Als hij je hoort of ziet wordt hij dan beslist heel boos.

Kareltje: Niet waar mama, hij heeft gezegd dat ik uit de kast mag. Ik heb geen straf meer.

Laureen: Hoe kom je daar nu weer bij? Nooit van zijn leven.

(Kareltje begint te snikken)

Laureen: *(praat tegen zichzelf)* Ocharme toch, hij zit nu al zo lang in die kast... ja, al meer dan twee weken... dat kan toch zo niet blijven duren. Nu is het wel genoeg geweest. Als hij seffens terugkomt, vraag ik het hem. Vandaag kan hij mij niets weigeren, ik geef hem een kind en Kareltje is toch ook nog mijn kind. *(tegen de kast)* Stil zijn Kareltje, ik vraag het zo dadelijk...

Kareltje: Ja mama, dank je wel mama!

Laureen zoekt in kast koelemmer en champagneglazen en zet alles klaar

Bill: *(komt op met fles champagne)* Hier ben ik met onze godendrank. Haha, je hebt alles al klaargezet, mooi! *(opent fles en giet de glazen vol)*

Op het beste en meest onverwachte nieuws dat ik ooit gekregen heb *(toast uitbrengen)*

Laureen: Bill, luister. Kareltje zit nu al meer dan veertien dagen opgesloten, wordt hetgeen ...

Bill: *(kwaad)* Godverdomme Laureen, moet jij nu altijd mij plezier bederven ... en natuurlijk weer met die snotneus! Uitgerekend op de avond dat ik te horen krijg dat ik zelf een kind krijg, van mij, helemaal van mij, uitgerekend dan moet jij zo nodig weer over dat rotjong beginnen, een creatuur van iemand anders... Neen, neen en nog eens neen! Hij blijft in die kast, dan zie ik hem tenminste niet.

Verdomme, het is toch godgeklaagd eh, het lukt de wijven altijd weer om hun vent op stang te jagen;

Laureen: Bill, alsjeblieft, luister. Het ...

Bill: *(kwaad)* Hou godverdomme je mond, je hebt mijn hele avond verbrod. Trouwens, wie zegt er dat je niet tegen me zit te liegen en dat je helemaal niet zwanger bent...

Welk bewijs heb ik? Je bent verdomme in staat om eender wat te verzinnen

om die pestkop uit de kast te krijgen zodat hij me weer voor de voeten kan lopen.

Laureen barst in tranen uit.

Bill: Dat mankeerde er nog aan, wat krokodillentranen om wat medelijden op te wekken. Dat pakt niet bij mij, hoor je dat? Niet met mij eh!

(neemt fles en glas) Weet ge wat? Ik maak die fles wel alleen soldaat in de slaapkamer. Blijf jij hier maar zitten snotteren, kun je misschien samen met hem *(hoofdbeweging naar kast)* een potje huilen. *(haalt de sleutel van de kast en stopt hem in zijn broekzak)* maar je zult het dan wel met gesloten deuren moeten doen; hij komt er niet uit, vandaag niet, morgen niet en als het aan mij ligt: nooit meer! *(AF)*

Laureen gaat naar de kast, leunt ertegen en snikt.

Kareltje: Mama, niet huilen, mama

INSTRUMENTALE MUZIEK (kort)

Beeld(en) van Kareltje die speelt met een ingebeeld broertje

FADE OUT licht & muziek

Tafereel 7

BILL

LAUREEN

KARELTJE

Als het licht aangaat komt Laureen uit de rechterdeur (van de badkamer) gevolgd door Karelkje die gehuld is in een grote badhanddoek.

Laureen: Zo, die douche had je wel nodig. Je stonk gewoon! En jouw nagels, het leken wel klauwen, zo lang, het was hoog tijd dat ze geknipt werden.

Karelkje: Mama, ik heb honger...

Laureen: Ach jongen, begin nu toch niet op nieuw te zeuren eh. Ik heb het zo ontzettend druk en ... ik zie jou niet...ik vergeet je...Ja, je moet het zeggen Karelkje als je honger hebt ... maar niet als papa er is; je weet best dat hij daar niet van houdt.

Karelkje: Ja, mama

Laureen: Komaan jongen, je moet terug in de kast. Ik moet nog boodschappen doen, het is bijna middag en dadelijk ben ik te laat met het eten en als papa dan terugkomt ...

Karelkje: *(duwt met zijn vinger tegen de dikker geworden buik van Laureen)* Mama, ga jij een babytje leggen?

Laureen: *(terzijde)* Kinderen zien toch ook alles eh.
(tegen Karelkje) Ja, ik krijg een kindje

Karelkje: Oja? Ja, een broertje ... ja Jacob!

Laureen: Jacob? Hoe kom je daar nu weer bij. Niets van Jacob, het wordt een meisje.

Karelkje: Ik heb liever een broertje. Daar kan ik beter mee spelen.

Laureen: Niks van, het wordt een zusje!

Karelkje: Hoe lang ben ik nu al gestraft mama? *(toont met zijn handen)* Twee keer, vijf keer mijn handen, tien keer?...

Laureen: *(neemt Karelkje op en drukt hem tegen zich aan)* Ach, je komt er binnenkort uit, dat beloof ik je.

Karelkje: Mag ik eruit als mijn kleine broertje... zusje uit jouw buik komt? Mag ik dan uit de kast, mama?

Laureen: Als je heel braaf bent, mag je er al vroeger uit Karelkje.
(terzijde) Ik moet het er toch nog eens serieus met Bill over hebben, dit is eigenlijk niet menselijk meer.
(ze zet Karelkje neer) Komaan, schiet op, ik heb geen tijd meer.
(Karelkje loopt naar de kast en kruipt erin. Laureen sluit de kast met de sleutel, doet haar jas aan en AF)

Fade out.

Projectie op de kast

Beelden van:.

Karelkje in de kast, met Balou op zijn schoot.

Karelkje neuriet 'Broeder Jacob' terwijl hij Balou vertelt over het broertje dat op komst is.

We zien Karelkje spelen met een kleinere jongen, de ingebeelde Jacob

Als het licht aangaat, zien we Laureen en Bill samen in de kamer, gekleed om uit te gaan. Laureen is nog bezig met haar make-up.

Bill: Komaan Laureen, schiet eens op.

Laureen: Bill, ik heb eens zitten rekenen, het is al langer dan twee maanden...

Bill: *(onderbreekt)* Ruim drie maanden, ja, al bijna vier, dat jij in verwachting bent, jazeker. Ons prinsesje komt binnen vijf maanden. Zeg, ik denk er plots aan en ik wou je dat al lang vragen: kunnen wij gewoon doorgaan met vrijen of is dat niet zo goed voor de baby. Vraag dat eens aan de dokter.

Laureen: Dat zal ik zeker doen, Bill. Maar daar wilde ik het eigenlijk niet over hebben... Ik bedoelde dat het al zo lang is, langer dan twee maanden dat Karelkje...

Bill: Godverdomme, begin je nu weer over dat mormel. Vind jij dan ook niet dat het nu veel beter is... wij met z'n tweetjes, zonder dat kind van jou dat ons bespioneert en ons voor de voeten loopt?

Trouwens, ik heb je dat al meer dan eens gezegd: het is hij of ik. Je moet kiezen!

Laureen: Ach schatje, ik heb allang gekozen. Maar we kunnen hem toch zo niet laten... dat is niet goed. Ik heb hem vanmorgen eens goed bekeken, hij ziet zo

wit als een laken, zijn ogen staan dof als van een blinde en hij is zo mager ... het is om bang van te worden ...

Bill: Verdomme, hou er toch mee op. Je weet wat ik je gezegd heb (*kwaad AF*)

INSTRUMENTALE MUZIEK (kort)

FADE OUT licht & muziek

Tafereel 8

KARELTJE (stem)
BUREN

We horen Karelkje onophoudelijk luid krijsen, huilen en op de wanden van de kast kloppen

Het toneel blijft donker

Licht aan op die ruimte die de gang van het appartement voorstelt. Huiskamer blijft donker.

Bij de deur staat een (echt)paar (de) (buren) te luisteren.

We horen gehuil en geroep van Karelkje. Hij bonkt ook met zijn vuistjes op de deuren van de kast.

Buurman: Wat heeft dat kind van hen toch?

Buurvrouw: Zo huilen, zo roepen en zo tegen de muren bonken.

Buurman: Dat kind is woest.

Buurvrouw: En zo in zijn eentje. Ik heb zijn ouders net zien uitgaan. Dat kan toch niet eh...een kind helemaal alleen laten, zo 's avonds.

Buurman: Ik mag er niet aan denken wat er allemaal kan gebeuren, hij kan zich pijn doen, hij kan zich verwonden ...

Buurvrouw: Het is echt heel vreemd; je hoort hem nooit en ziet hem ook nooit. Vroeger kwam zijn grootmoeder hem al wel eens halen om naar het park te gaan maar ik heb haar in maanden al niet meer gezien.

Buurman: Misschien moeten we toch maar eens kijken of er niks ergs aan de hand is, misschien is hij ...

Buurvrouw: Ach nee, laat maar. We moeten ons niet bemoeien met andermans zaken. We hebben al genoeg met onze eigen zorgen (*samen AF*)

INSTRUMENTALE MUZIEK (kort)

FADE OUT licht & muziek

Tafereel 9

LAUREEN

KARELTJE (stem)

OMA (stem)

Als het licht aangaat zien we Laureen die staat te strijken.

De telefoon rinkelt.

Laureen: *(luistert)* Ah, dag oma. Alles in orde met jou?

.....

Laureen: Ja, ja alles in orde.

.....

Laureen: Ik heb het je toch al gezegd.... Begin van het jaar, dat is wat de dokter gezegd heeft...

.....

Laureen: Karelkje? Natuurlijk is daar alles oké mee. Wat zou er mis met hem moeten zijn?

....

Laureen: Oma, alsjeblief. Ik heb je toch al uitgelegd dat ik nu geen tijd heb om hem te brengen. En... het is trouwens je eigen schuld. Als je geen ruzie had gemaakt met Bill zou je, net als vroeger, kunnen langskomen.

.....

Laureen: Ja, ja dat weet ik maar al te best. Jij moet van Bill helemaal niets hebben, dat heb je hem trouwens klaar en duidelijk gezegd;

.....

Laureen: Je hebt er geen doekjes om gewonden, dat klopt!

.....

Laureen: Luister oma, het is toch niet mijn schuld dat Karelkje zijn pa mij heeft laten stikken...

.....

Laureen: Een lafbek ja, een postkaart...

.....

Laureen: Ik heb nu een man ja, een echte vent!

.....

Laureen: Luister mama, ik leef mijn eigen leven en daar hoef jij je niet mee te bemoeien, begrepen?

.....

Laureen: Wat zeg je? Wil je Karelkje aan de lijn hebben?

.....

Laureen: Dat gaat niet, hij is er niet!

.....

Laureen: Ik zou niet weten wat hem zou overkomen zijn...

.....

Laureen: Maar neen, dat kan niet... Als ik je zeg dat hij er niet is, is hij er niet. Punt; amen en uit.

.....

Laureen: Wat zeg je? Je wilt deze namiddag komen als Bill er niet is?

.....

Laureen: Bon, als je het dan toch wilt weten, hij is er niet, hij is gaan logeren...

.....

Laureen: Neen oma, niet bij Tilly, hij is aan zee bij familie van Bill.

.....

Laureen: Wat zeg je? Je wilt dat Karelkje bij jou komt wonen?

.....

Laureen: Een kind van zes hoort niet bij een oudere vrouw.

.....

Laureen: Maar neen, Bill mag Karelkje best. Is het weer zover ja? Ga je weer moeilijkheden maken?

.....

Laureen: Hoe dikwijls moet ik het nog zeggen ... Karelkje is er niet, hij zit aan zee;

.....

(We horen Karelkje schreeuwen in de kast)

Laureen: Wat zeg je? Geschreeuw?

.....

Laureen: Oma, neen, dat geschreeuw is niet van hem, waar haal jij dat nu weer in je hoofd. Ik zeg het je nog maar eens: Karelkje is er niet... dat zijn kinderen in de straat.

.....

Laureen: Inderdaad, zo is het. Dag oma, kusje ... Daag!

Laureen zet de deuren van de kast open; Karelkje zit ineengedoken in de kast; hij slaat met zijn vuistjes tegen de wand van de kast...

Karelkje: *(schreeuwt)* Oma... mama ik wil oma!

Laureen: *(smakt de kast terug dicht en draait de sleutel in het slot)* Ooohhh
Alsjeblief, hou ermee op!

INSTRUMENTALE MUZIEK (kort)

Beeld(en) van Karelkje met oma in het park

FADE OUT licht & muziek

Tafereel 10

LAUREEN

BUURVROUW

KARELTJE (stem)

Als het licht aangaat ligt het toneel verlaten. Er wordt aan de deur gebeld.

Laureen: *(komt op vanuit deur rechts- keuken-; ze opent de deur -links)*

Buurvrouw: *(stapt onmiddellijk binnen)* Sorry hoor, ik wil niet storen maar ik denk dat u ergens met een lek zit. Het water drupt bij ons uit het plafond...

Laureen: Een lek? Neen hoor...

Buurvrouw: Misschien is het de vaatwasser in de keuken *(naar keuken)* Ik ken daar alles van, ... die machines durven lekken zonder dat je er erg in hebt ..ik kijk eens even als het goed is *(Af in keuken)*

Laureen: *(verbaasd)* Euh ja...

Buurvrouw: *(komt terug in de living)* In de keuken is alles in orde. Misschien in de badkamer ... of het toilet ... *(Af andere deur rechts.)*

Laureen: *(zachtjes tegen de kast)* Sst Karelkje, stil zijn...

Buurvrouw: *(terug op)* Alles is in orde; tja, dan komt die lekkage waarschijnlijk van die gemeenschappelijk regenafvoerpijp in de buitenmuur ... En hoe maakt u het verder, buurvrouw. Alles in orde met de zwangerschap?

Laureen: Ja hoor

Buurvrouw: Zeg, en hoe is het met dat andere jongentje van je... Walter?

Laureen: Neen, Karelkje zul je bedoelen. Ja, goed hoor.

Buurvrouw: Ja, juist Karelkje; Zo'n braaf ventje. Ik kwam hem soms tegen op de overloop met zijn oma. We maakten altijd een praatje als ik haar tegenkwam. Wat een lieve vrouw. Het is nu al wel een tijdje geleden dat ik haar nog gezien heb, ze is toch niet ziek, hoop ik.

Laureen: Neen, neen. Alles in orde met haar.

Buurvrouw: Is uw zoontje, Karelkje misschien bij haar?

Laureen: Ja, euh neen, ik bedoel hij is bij zijn dooppeter, de broer van mijn man, hij is bij hen aan zee.

Buurvrouw: Aha, daarom zien we hem niet meer. Tja, we maakten ons nu niet direct ongerust maar een tijdje geleden hoorden mijn man en ik een kind dat een vreselijke woedeaanval kreeg... geschreeuw, geklop ...er kwam geen eind aan. We dachten even dat het uw zoontje was, al vonden we dat vreemd want dat is niets voor hem eh ... Maar bon, als hij er niet was, kan hij het onmogelijk geweest zijn eh.

Bon, bij u schijnt alles in orde te zijn. Sorry voor het storen.

Hoe lang zei u dat uw zoontje al aan zee is?

Laureen: Wel eh ...

Buurvrouw: Ik vraag me nog altijd af wie dat jongetje dan wel mag geweest zijn... zoals dat kind tekeering, net alsof zijn laatste uur geslagen was. Het moet zo tien à veertien dagen geleden geweest zijn; was Karelkje toen al aan zee?

Laureen: Ja

Buurvrouw: Het was tegen middernacht, stel u voor en er was duidelijk niemand om hem te troosten. Er kwam echt geen eind aan. Daaraan zie je dan maar weer hoe er ouders zijn ... Maar goed, nogmaals mij verontschuldigen, dan zal ik de syndicus maar eens bellen, moet die het maar oplossen. Daag (Af)

Laureen: Ja, daag!

Verdomme, wat een lef heeft dat mens. Lekkage, mijn kont ja .. Hier zomaar binnendringen ... in de keuken, de badkamer, het toilet... Zij kwam gewoonweg spioneren ja, niets anders. En dan zomaar op de man afvragen waar Karelkje was... (*bootst buurvrouw na*)... was Karelkje toen al aan zee? Waar moeit dat mens zich mee?

(*naar kast, trekt één deur open*) Verdomme Karelkje, wat heb je nu weer uitgehaald?

Karelkje: Niks mama, niks. Ik ben stil geweest. Ik heb niet gepraat.

Laureen: Ja, nu heb je niet gepraat maar op die avond? Dan heb jij vast en zeker zo geschreeuwd en geklopt, dat moet jij wel geweest zijn... er woont hier geen ander kind op deze verdieping.

Kareltje: Neen mama, ik ben braaf geweest, echt waar.

Laureen; Verdomme, kunnen we zelfs niet eens meer een avondje rustig uitgaan.

Bill heeft gelijk, je bent één grote brok ellende! (*Klapt de kastdeur dicht en draait ze op slot*)

Kareltje: Neen mama, echt waar, ik was het niet. (*huilt zachtjes*)

Laureen: (*gaat zitten, nadenkend*) Tja, ze is natuurlijk ook in staat om alles uit haar duim te zuigen om te kijken hoe ik reageer en wat ik zou zeggen. Waarom zou hij een woedeaanval moeten gehad hebben ... hij was tenslotte helemaal alleen. Een vervelend mens is het, altijd maar de burens zitten beklagen. Wat gaat het haar tenslotte allemaal aan? Niks verdomme, niks!

(*naar kast, doet ze open*) Vooruit, kom er maar even uit. Ik moet die kast toch een klein beetje proper houden. Maar mondje dicht tegen papa eh of hij wordt weer woedend.

Kareltje: Hij is mijn papa niet!

INSTRUMENTALE MUZIEK (kort)

FADE OUT licht & muziek

Tafereel 11

LAUREEN

KARELTJE (stem)

Als het licht aangaat zitten Laureen in de canapé, ze leest een boek.

Kareltje: Mama, mama...

Laureen: Ja, Kareltje, wat is er nu weer?

Kareltje: Mama, ik ben ziek, mama... vlug

Laureen: *(staat recht, loopt naar de kast en doet één deur open)* Goeie genade, wat lig jij me daar alles onder te kotsen. *(loopt naar de keuken en komt terug met een waskom en een washandje. Kareltje blijft in de kast, we zien hem niet. Ze wrijft over Jantje zijn mond.)*

Ben je misselijk geworden? *(voelt aan zijn voorhoofd)* Je gloeit, wacht ik meet je koorts *(recht en thermometer halen, terug en koorts meten)*

Achtendertig zeven... jij bent ziek. Wat moet ik nu aanvangen ... moet ik de dokter bellen? Bill?

Kareltje: Mama, mama

Laureen: Ja schatje, stil maar.

(terzijde) Ik kan hem hier toch niet zomaar op die matras in de kast laten liggen... Bill heeft zijn bedje weggehaald ... ik zal hem op de canapé leggen... maar als Bill dan thuiskomt... Neen, dat kan ik niet doen, ik zal hem laten liggen met de deuren open ...

Kareltje: Mama, ik heb kou...

Laureen: De verwarming staat aan Kareltje, wacht ik haal je een dekentje *(af deur slaapkamer komt terug met klein dekentje)* Hier ... *(legt het op Kareltje)*

Kareltje: Nu heb ik het veel te warm, mama...

Laureen: Hou je goed togedekt Karelkje...

(ijsbeert door de kamer) Was Bill nu maar thuis... dan konden we tenminste met zijn twee naar hem kijken We moeten er een dokter bij roepen... We kunnen dat kind toch zo maar niet laten liggen ... wat als het iets ernstigs is ...

Karelkje: Mama, mama...

Laureen: Stil maar, ik bel papa

Karelkje: Hij is mijn papa niet

Laureen; Alsjeblief, hou op *(neemt telefoon en belt)*
Bill? Luister schat, Karelkje ...

.....

Laureen: Hij is ziek, echt ziek ...

.....

Laureen: *(huilt zacht)* Oké, ja ... we zien wel... tot straks...
(huilt luid, valt al huilend in de zetel)

Karelkje: Mama, mama, niet huilen ... Mama alsjeblief....

INSTRUMENTALE MUZIEK (kort)

FADE OUT licht & muziek

Tafereel 12

BILL

LAUREEN

KARELTJE (stem)

Als het licht terug aangaat, is Bill net thuisgekomen. We zien hoe hij zijn jas in de canapé gooit, naar de kast loopt, de deuren dichtslaat en de sleutel in zijn zak stopt.

Laureen: Bill, alsjeblief, we kunnen dat kind toch niet zomaar in de kast laten liggen; hij heeft hoge koorts. De hele namiddag heeft hij liggen ijlen.

Bill: *(schenkt zich een drankje in)* Wat zeg je ... ijlen? Komedie verkopen ja, ervoor zorgen dat jij aandacht aan hem besteed.

Laureen: Bill, net voor je thuiskwam, heb ik zijn koorts nog gemeten... negenendertig, drie ... dat is helemaal geen komedie!

Bill: Hij heeft gewoon last van groeikoorts. Als kind had ik dat minstens één keer per maand. Mij moeder maakte daar nooit een drama van. Geef hem een aspirientje en morgen is hij weer helemaal beter.

Laureen: Als hij morgen niet beter is, laat ik de dokter komen ... of je dat nu wil of niet!

Bill: Natuurlijk ... en dan kan jouw zoon zich beklagen en vertellen dat we hem opsluiten ... Wat zullen ze dan van ons zeggen? Wil jij een maatschappelijk werkster over de vloer krijgen voor een onderzoek? Tja, als jij dat zo leuk vindt...het is jouw zoon, ik heb hierover niks te vertellen, jij bent zijn moeder!

Laureen: Bill, alsjeblief, doe toch niet zo gemeen, ik heb al ellende genoeg. *(nadenkend)* Ach, je zult misschien wel gelijk hebben, misschien is het alleen maar de groei. Toen hij klein was, is dat al een keer voorgekomen, het heeft toen

twee dagen geduurd, hij lag toen net zo te ijlen. Plotseling daalde de koorts ... Weet je, ik zal nog achtenveertig uur wachten ... maar als hij overmorgen nog niet beter is, neem ik hem mee naar het ziekenhuis. Dan hoeft de dokter ten minste niet naar hier te komen en ... als hij dan beter is, vraag ik aan oma of hij bij haar mag wonen ... Ja, ze heeft dat zelf al een paar keer voorgesteld. Dan heb jij geen last meer van hem en dan heeft hij een normaal leven

Bill: *(slaat met zijn glas op tafel)* Neen! Neen.

Laureen: Sla niet zo met dat glas, seffens breek je het en ...

Bill: Neen, dan had je dat maar meteen moeten doen toen je mij leerde kennen. Dat wilde je niet, wel, nu is het te laat. Ik blijf bij mijn standpunt, je weet maar al best hoe je moeder kan roddelen.

Kareltje: Mama, ik heb dorst

Bill: Godver, wat is het weer leuk thuiskomen met een snotterend joch.

Laureen: Bill, geef me alsjeblief de sleutel, Kareltje heeft dorst.

Bill: Here god wat een gedoe voor een koorts van niks Hier *(werpt sleutel naar Laureen)*.

Laureen: Bill, hij is toch mijn kind eh.

Bill: En dat in jouw buik, dat is **mijn** kind. Met hem *(wijst naar kast)* heb ik niks te maken. Trek je plan met dat mormel, ik ben er mee weg, ik ga een pint drinken.*(jas aan en Af)*

Laureen: *(draait de deuren van de kast open)* Ik maak je wat kruidenthee Kareltje ... ik laat de deuren open. *(AF deur keuken)*

Kareltje: Mama, mama, niet weggaan ... niet weggaan *(huilt)*

Laureen; *(komt terug met een glas thee, zet het op de grond en neemt Kareltje op haar schoot)* Kom, kom maar bij mij, lekker dicht bij mij *(laat hem drinken)*

INSTRUMENTALE MUZIEK (blijvend)

FADE OUT licht

DOEK

2de bedrijf

Decor: er is één decor: de woonkamer

Een tafel met vier stoelen
een grote (vierzits) canapé
een commode
T.V -toestel
telefoon
een strijkplank
een wieg

Tafereel 1

2de bedrijf

BILL

LAUREEN

KARELTJE

BABY (stem)

Als het doek opgaat, horen we de baby huilen.

Laureen komt op, neemt haar uit de wieg en legt haar op de 'verzorgtafel'.

Laureen: Maar schatje toch, heb je nu alweer een vuile luiertje!? Kom, ik zal je vlug nog even verversen. Ik moet me haasten want seffens komt Bill thuis en het eten is nog niet klaar. *(ververst intussen de luiertje)* Ja, en van wachten houdt jouw papa niet... *(wil de baby in-oliën, neemt fles baby-olie, bekijkt de fles)* Goh, dat is waar ook, ik heb geen sla-olie meer ... Bill is verzot op slaatjes... ik heb hem vanmorgen beloofd om zijn favoriet slaatje te maken ... dan moet ik maar vlug even naar beneden naar de superette ... handig toch die nieuwe Carrefour expres op het gelijkvloers... *(legt baby in de wieg)* Slaap jij maar lekker verder prinsesje, ik ben zo terug *(Af)*

Kareltje: Mama, mama, waar ben je? *(klopt op de kast, de baby begint te*

huilen)

Mama, mama, zusje huilt (*klopt harder*) Mamaaaa! (*de deur valt plots helemaal open. Karelkje, komt op handen en voeten uit de kast gekropen. Hij wil rechtstaan maar valt, dan probeert hij zich op te trekken aan de deur maar dat lukt niet. Op handen en voeten kruipt moeizaam naar de wieg met de huilende baby. Het is duidelijk te zien dat het jongetje niet meer gewoon is van zich te bewegen...*)

Karelkje: Ssstt zusje, niet huilen, sstt!

(Karelkje probeert van zich recht te trekken aan de wieg, na enkele mislukte pogingen kan hij de wiegrand vastgrijpen... hij trekt en ...de wieg kantelt. De baby valt samen met de wieg op de grond; Karelkje verliest zijn evenwicht en belandt boven op de baby. Ze liggen allebei op de grond, geen van hen beiden kan overeind komen)

Bill: *(komt de kamer binnen, blijft even verbaasd staan kijken, loopt dan naar Karelkje en schopt hem tussen zij benen naar de andere kant van de kamer)*

Gij godverdomdse rotzak! *(hij neemt de baby op en knuffelt haar in zijn armen)*
Mijn lief klein meisje, kom maar. In papa's armen ben je veilig... heb je geen pijn ... is alles in orde met je? Waar is je mama? Goeie genade... Laureen waar ben je?

Laureen: *(komt juist op dat moment de kamer binnen met een fles sla-olie in de hand)* Maar wat gebeurt er hier? Bill, wat is er met Cindy ... mankeert zij iets? Kom, geef haar maar aan mij.

Bill: Laureen ben jij nu helemaal gek geworden? Een zuigeling zomaar alleen thuislaten... Ja, als ze dan nog alleen was thuis geweest maar neen, je laat het arme kind hier achter samen met die idioot *(hoofdbeweging naar Karelkje die nog steeds opgerold in een hoekje ligt te kermen)* die haar probeerde te vermoorden ...

Laureen: *(zet wieg recht)* Hoe kan dat nu, en hoe komt het dat Karelkje hier ook is, heb jij hem uit de kast gehaald?

Bill: Onnozel wicht! Ja, ik haal hem uit de kast om hem mijn dochter te laten vermoorden. Ik denk toch dat jij

Laureen: Bill, alsjeblief waar heb jij het nu over... mijn dochter vermoorden? Bedoel je nu dat Karelkje Cindy wilde vermoorden? Dat kan toch niet. Komaan, vertel: wat is er gebeurd? *(neemt Cindy van Bill over en legt haar in haar wieg)*

Bill: *(wijst naar Karelkje)* Daar ligt de verklaring, ik heb hem daar naartoe getrapt, met recht en reden!

Laureen: Maar Bill, waarom doe je dat toch? En wat heb ik misdaan?

Bill: *(slaat Laureen in het gezicht)* En dan durf jij nog vragen wat je misdaan hebt? Een baby van amper een maand oud zo maar alleen laten *(slaat haar opnieuw)*

Laureen: *(huilend)* Alsjeblief Bill, ik ben nog geen vijf minuten weggeweest, ik was beneden een fles olie gaan kopen in de Carrefou expres want ik weet ...

Bill: Hou je kop! Je laat mijn dochter zo maar alleen met dat stuk onbenul.

Laureen: Maar waarom ligt Karelkje daar zo te kermen, wat heeft die ermee te maken?

Bill: Ik heb hem verdomme een trap in zijn ballen gegeven anders had hij mijn dochter versmacht.

Laureen: *(gaat tot bij Karelkje)* Kom maar ventje...

Karelkje: *(met handen aan zijn kruis)* Pijn... pijn ...

Bill: *(grijpt Laureen bij de haren)* Ga je nu verdomme nog medelijden hebben met die kleine gek? Waar zijn je gedachten om hem uit de kast te halen en alleen te laten met mijn dochter?

Laureen: *(huilend)* Ik heb Karelkje helemaal niet uit de kast gehaald Bill. Ik doe altijd precies wat jij zegt ... de kast gaat alleen maar op een kier als hij zijn stuk brood krijgt...en ...

Bill: En dan heb jij vergeten om vanmorgen de sleutel om te draaien. Hij heeft gewacht tot jij weg was om uit de kast te komen en om te proberen van mijn dochter af te maken.

Laureen: Maar Bill toch, waarom zou hij zoiets doen?

Bill: Omdat hij mij haat... godverdomme dat rot joch haat me... hij is jaloers... ja, dat is het, hij is jaloers op Cindy.

Laureen: Neen Bill, dat is niet waar! Karelkje ...

Bill: Genoeg! Spreek zijn naam niet meer uit, ik heb genoeg gezien... ik weet wat ik gezien heb! Stop hem verdomme terug in die kast, nu meteen, vooruit! *(hij gaat naar de wieg)* Ik hoop maar dat mijn kleine meisje hier niets aan overgehouden heeft want anders ... *(maakt wurggebaren met zijn handen)*

Laureen: *(heeft Karelkje in haar armen)* Cindy is oké Bill, ze huilt zelfs niet... dus pijn heeft ze zeker niet! Maar Karelkje...

Bill: Spreek godverdomme die naam niet meer uit!

Laureen: *(heeft Karelkje gecheckt op zijn pijnlijke plaats)* Bill, je hebt hem wel behoorlijk geschopt eh... zijn testikeltjes zijn verdorie blauw. Ik moet daar een koud kompres opleggen want ...

Bill: *(woedend)* Wel ja, waarom niet? Ik betrap hem verdomme terwijl hij probeert mijn dochter te vermoorden en jij, jij gaat je nu over hem ontfermen, hoe is dat toch mogelijk?

Laureen: Ik geloof nooit dat hij de baby kwaad wilde doen, zo is hij niet, hij is niet gemeen...

Bill: Hou toch op. Ik zag hem toch liggen bovenop mijn Cindy... met zijn volle gewicht ... een kind van zes jaar bovenop een baby... waarom? Kom op, zeg het mij ...

Laureen: Ik weet het niet Bill, ik weet het niet.

Bill: Ja, veel weet jij niet; Wel, ik weet dat ik het hier voor bekeken houd. Mijn baby mankeert gelukkig niks; zorg jij nu maar dat die kleine moordenaar terug opgesloten wordt en riskeer het niet om de kast open te laten. (Af)

Laureen: *(met Karelkje op de arm naar de kast)* Waarom ben je zo stout geweest Karelkje? Waarom ben je uit de kast gekomen? Je weet dat papa dat niet wil.

Karelkje: Pijn, ik heb pijn...mama...

Laureen: Ja, dat is je eigen schuld. Je had Cindy maar geen pijn moeten doen.

Karelkje: Ik wou Cindy troosten, Cindy huilde.

Laureen: *(bij de kast)* Komaan, terug in je kast en hou je gedeisd of je kan van mij ook nog een pak rammel krijgen... Wat is dat toch met jou? ... mijn dochter zo pijn willen doen. *(draait de sleutel van de kast in het slot)*

Karelkje: *(in de kast)* Mama, mama, ik heb pijn. Ik zal braaf zijn... mama, mama ...

INSTRUMENTALE MUZIEK (kort)

Beeld(en) van Karelkje die met zijn zusje speelt en bezorgd is

FADE OUT licht & muziek

Tafereel 2

2de bedrijf

BILL

LAUREEN

OMA

KARELTJE (stem)

Als het doek opgaat, zitten Laureen en Bill samen in de living.

Bill: Ik heb toch niet anders dan ellende met dat mormel eh. Ik kan zelfs mijn vrienden niet eens meer vragen om hier bij mij een glas te komen drinken ...

Laureen: Maar je kunt toch ...

Bill: Ja, zodat ze het kunnen gaan rondbazuinen. Ik heb geen zin om uit te leggen waarom we hem hebben moeten opsluiten...

Er wordt gebeld, kort

Laureen: Verwacht gij iemand?

Bill: Neen en jij?

Laureen: Wie kan dat zijn?

Bill; Een of andere verkoper van godweet wat ... Gewoon laten staan.

Er wordt opnieuw gebeld; kort en verschillende keren na mekaar

Laureen: Een verkoper op zondag? Ik denk dat het toch beter is dat ik even ga kijken... als het de de burens zijn ...

Bill: Wat kunnen mij de burens schelen, we kunnen toch weg zijn ...

Laureen: Op een zondag, vlak op het middaguur... komaan zeg. *(gaat naar de deur en opent ze, schrikt)*

Neen, maar, oma ... wat kom jij doen?

Oma: *(wil binnenkomen, Laureen verspert haar de weg)* Als ik stoor moet je het maar zeggen maar ik ga niet aan de deur blijven staan als een schooier; Ik vind wel dat ik het recht heb om mijn kleindochter te komen bekijken. Niemand vond

het blijkbaar nodig om mij naar haar te brengen ...niemand nam zelfs de moeite om mij te vertellen dat ze geboren was. Ik heb het allemaal van horen zeggen.

Laureen: Je had tenminste een keertje kunnen bellen, je wist dat ik zwanger was en je wist maar al te goed wanneer ik ongeveer moest bevallen;

Bill: *(is tot bij de kast gegaan en sist:)* Kop toe kerel of ik vermoord je

Oma: *(is intussen binnengekomen en merkt Bill op)* Tiens, jij bent er ook, had ik dat geweten, was ik niet gekomen.

Bill: Dat zou inderdaad ook veel beter geweest zijn maar ik mag toch wel thuis zijn eh?

Oma: Thuis, bij mijn dochter, in haar appartement, zul je bedoelen? Tja, voor zoverre ze jou verdraagt.

Bill: Of je het nu graag hoort of niet maar jouw dochter houdt van mij.

Oma; *(lacht schamper)* Over smaak valt niet te twisten.

Laureen: Kunnen we nu alsjeblief géén ruzie maken. Oma, hoe wist jij dat de kleine geboren was.

Oma: Ik ben dan wel oud maar mijn geheugen laat me nooit in de steek en...ik kan nog altijd tellen. Krijg ik mijn kleinkind nog te zien, ja of neen?

Laureen: Ze ligt in haar wiegje in de slapkamer. Kom je mee?

Oma: Kun je haar niet halen?

Bill: Ze slaapt en we gaan ze niet wakker maken.

Laureen: Kom maar mee *(met oma Af deur slaapkamer)*

Bill: *(sist tegen de kast)* Riskeer het niet van je strot open te zetten of ik nijp jouw strot én die van je oma helemaal dicht.

Laureen en Oma terug in de kamer

Oma: Ik moet toegeven dat het een mooie baby is maar ja, zij lijkt helemaal op de moeder *(terzijde)* en dat is maar goed ook!
Maar vertel nu eens waar Karelkje is.

Bill: Die is er niet en daar heb jij helemaal geen zaken mee.

Oma: Karelkje is mijn kleinkind en ik heb het recht om te weten waar hij is. Hij zal toch wel blij zijn dat hij een zusje heeft.

Laureen: Moeder, ik heb het je toch al verteld, de laatste keer dat je belde, heb....

Oma: De laatste keer... dat is vijf maanden geleden. Vroeger kwam je minstens twee keer per week bij mij.

Laureen: Ik heb je toen verteld dat Karelkje bij de familie van Bill is.

Bill: Heb je daar iets op tegen misschien, zijn zij niet goed genoeg?

Oma: Is hij daar nu nog altijd?

Laureen: Ja, je snapt toch wel dat ik nu met de baby...

Oma: Ja en daarvoor was het omdat je in verwachting was. Ik snap niet dat ze het kunnen opbrengen om zolang op een kind te passen waar ze helemaal niet van moeten weten...?

Bill: He, stop het eh. Wie zegt er dat mijn familie niet van dat kind moet weten?

Oma: Waarom hen je het niet aan mij gevraagd? Dat zou toch heel normaal geweest zijn in plaats van die vreemden...

Bill: Dat zijn woorden die ik niet hoeft te pikken...

Oma: En dit is een ontvangst die ik niet pik. Je vraagt me niet eens om te gaan zitten en het is nog te veel dat je mij een kopje koffie aanbiedt. Dit is een vreselijke manier om een grootmoeder te ontvangen. Ja Laureen je bent ontzettend veranderd sedert je die 'meneer' (*lacht schamper*) hebt leren kennen en met hem bent gaan samenpakken!

Laureen: Alsjeblief eh, die 'meneer' zoals je zo schamper zegt, is wel de vader van mijn dochter.

Oma: En wat dan nog? Vóór dat hij is was had je een zoon en ... ik herhaal het: ik wil die zoon, ik wil Karelkje nu zien!

Laureen: Oma, ik heb het je toch al uitgelegd...

Oma: Ik weet het... ik weet het! Maar het lukt me niet om jouw verhaaltjes te geloven; ik heb hem al in geen maanden meer gezien.

Laureen: En waar zou hij dan volgens jou wél moeten zijn?

Oma: Dat weet ik niet en, het is juist daarvoor dat ik gekomen ben. Ik voel het aan mijn pink... ik voel het aan mijn pink dat je liegt.

Bill: (*lacht*) Haha, als ik jou was, zou ik op de kermis gaan staan... de dame met de pink die je vertelt of je liegt hahaha

Maar, ernstig nu, waar bemoei jij je eigenlijk mee?

Oma: Ach, denk maar niet dat ik bang voor je ben. Ik ken jouw soort en het soort spelletjes dat je speelt. Ik heb mijn ogen niet in mijn zak hoor!

Laureen: Kunnen we nu alsjeblief ophouden, ik heb er genoeg van.

Oma: Ja, ik heb er ook genoeg van. Ik ben al een paar keer in de voormiddag langs gekomen maar jij was er niet, boodschappen doen zekers. Ik kwam dan maar op de middag omdat ik dacht dat hij (hoofdbeweging naar Bill) wel niet over huis zou komen op de middag ...

Bill: Ja, dat zou je dan goed uitgekomen zijn eh; Laureen een beetje opzetten tegen mij... Luister eh (*dreigend bij oma*) ... bemoei je met je eigen zaken en laat ons met rust want anders....

Oma: Want anders wat? Denk maar niet dat ik bang voor je ben...Ik was reeds hier en weet maar dat ik terugkom...

Bill: Godverdomme waarom moet jij toch altijd zo moeilijk doen? Hij is hier niet en hij is bij mijn familie, begrepen? Toen Laureen in verwachting was, heb ik hem naar mijn familie gebracht omdat ik haar de nodige rust wou gunnen...is dat nu zo moeilijk te begrijpen?

Oma: Ja, dat kan ik moeilijk begrijpen...Als hij dan toch zo nodig de deur uit moest waarom heb je hem dan niet bij Laureens zuster gebracht, bij tante Denise?

Laureen: Maar oma toch. Wat kan jou dat nu schelen of Karelkje hier is of daar?

Oma: Dat kan mij echt heel veel schelen. Vóór dat jij aanpakte met deze kerel zag ik Karelkje bijna alle dagen en nu, nu is hij opeens verdwenen.

Bill: (*dreigend bij oma*) Luister, als je nu niet ophoudt, ga ik me zo dadelijk zó opwinden dat ik niet meer kan instaan voor wat er kan gebeuren ... (*schamper lachend*) ik voel het aan mijn vuisten.

Laureen: Bill, wind je niet op, ik denk dat oma klaar is om te vertrekken.

Oma: Ik wil Karelkje zien! Geef mij dat adres aan zee. Ik wil met mijn eigen ogen zien dat hij goed gevoed is, dat ze lief tegen hem zijn, dat alles goed met hem gaat...

Bill: Ik denk er niet aan... om mijn familie te gaan lastigvallen, net zoals je nu met ons doet? Karelkje is het kind van Laureen en Laureen is zijn moeder, jij niet. Zij beslist en daarmee basta. Is het niet Laureen?

Laureen: Het is nu echt beter dat je gaat, moeder. Ik wil geen ruzie!

Oma: Ik herken jou niet meer Laureen, wat is er toch van je geworden dedert je met hem aanpapt? Je...

Bill: (*grijpt haar bij de arm en trekt haar tot aan de deur*) En nu is het genoeg, begrepen ... ge-noeg! Buiten! Bemoei je met je eigen zaken! (*deur open en duwt oma buiten; smakt de deur achter haar dicht*)
Godverdomse moeial, wie denkt zij wel dat ze is?

INSTRUMENTALE MUZIEK (kort)

Beeld(en) van Karelkje met oma

FADE OUT licht & muziek

Tafereel 3

2de bedrijf

OMA

BUURVROUW

Licht op de gang, de kamer is donker.

Oma praat met de buurvrouw.

Buurvrouw: Dag mevrouw, dat is lang geleden dat ik u nog gezien heb. Toch niet ziek geweest?

Oma: Neen hoor, maar ik kan niet zo best opschieten met de man van mijn dochter ...

Buurvrouw: U zult uw kleine jongen wel missen, niet?

Oma: zeker weten dat ik Karelkje mis.

Buurvrouw: Hij zit aan zee...

Oma: Dat zeggen ze, ja...

Buurvrouw: Tja, een zwangere vrouw en dan de baby, dat is best vermoeiend. En zo'n kind van vijf is nog veel te klein om dat allemaal te begrijpen. Maar ik had toch gedacht dat ze hem bij jou zouden gebracht hebben...

Oma: Ik had niets liever gewild. Ik houd ontzettend veel van dat ventje en als je zo oud bent als ik, zou hij voor mij uitstekend gezelschap zijn ...

Buurvrouw: Maar ja, aan zee kan hij toch ook niet slecht zijn. Zeelucht is goed en hij zag er maar wat bleekjes uit, de zeelucht zal hem beslist goed doen. Hij komt trouwens af en toe thuis...

Oma: Dat zou kunnen, mij zeggen ze helemaal niets!

Buurvrouw: Ik moet wel zeggen dat hij veranderd is. Vroeger mocht ik hem wel maar hij is niet meer zoals vroeger...Ik denk ook dat hij er nooit lang is. Op een keer hebben we hem duidelijk gehoord...Hij heeft 's nachts eens een woedeaanval gehad, ja 's nachts. Uw dochter was vast weg, ze was toen nog in verachting... ik denk dat hij bang was. Maar 's nachts, helemaal alleen op die leeftijd! Tja kinderen kunnen soms bang zijn voor niets.

Maar hij ging verschrikkelijk te keer; mijn man en ik werden er wakker van. Eerst geloofden we het niet, we dachten dat het een ander kind was op de verdieping maar er zijn helemaal geen andere kinderen op deze verdieping; en toen is het nog een paar keer voorgevallen... wel minder erg ...maar wel altijd als uw dochter niet thuis was. Ja kinderen eh, tranen, huilen, roepen, krijsen, stampen met de voeten, overal op slaan ... Daarom heeft uw dochter haar zontje beslist naar zijn meter gestuurd.

Oma: Zijn meter?

Buurvrouw: Ja, ja zijn meter dat heeft uw dochter me zelf verteld.

Oma: Dat is raar! Tegen mij vertelde ze dat hij naar de familie van haar
(pauze) ... van haar ... man is. Ik vraag me nu echt af waarom ze tegen mij moet liegen. En u weet zeker dat u Kareltje gehoord heeft?

Buurvrouw: Zo goed als ik u nu hoor! Maar, en dat blijft onder ons eh, op een dag heeft zijn... stiefvader hem eens flink onderhanden genomen. Ik weet niet wat het kind misdaan had maar hij ging verschrikkelijk tekeer. Het is toch een braaf kind, dacht ik maar toen ging hij verschrikkelijk te keer: zo huilen en schreeuwen... echt om medelijden mee te krijgen...

Luister, ik vertel u dit in vertrouwen eh. Het gaat mij helemaal niet aan en euh ... Ik wil helemaal niet roddelen ... ik vond het gewoon heel vreemd.

Oma: Ik dacht het wel, ik dacht het wel dat Kareltje thuis was...Bedankt mevrouw, ik moet ervan door (AF)

INSTRUMENTALE MUZIEK (kort)

Beeld(en) van Kareltje die verwilderd in de kast zit

FADE OUT licht & muziek

Tafereel 4

2de bedrijf

LAUREEN
CATHY

*Als het licht aangaat, zit Laureen in de zetel
Er wordt gebeld aan de voordeur.
Laureen staat recht, opent de deur.*

Cathy: Goeie morgen, mevrouw. Ik ben Cathy Wils, maatschappelijk werkster van de gemeente en ...

Laureen: Maatschappelijk werkster, wat moet dat?

Cathy: Neemt u me niet kwalijk mevrouw... Dit is gewoon een routinebezoek en ik zou u enkele vragen willen stellen.

Laureen: *(twijfelend)* Ja, oké.

Cathy: Mag ik even binnenkomen?

Laureen: Als het echt moet ...ja

Cathy: Ik heb begrepen dat u pas een baby heeft gekregen.
... Ja, ik heb die info van het ziekenhuis en van Kind en Gezin.
Het was een moeilijke bevalling, niet? Heeft u geen hulp nodig in het huishouden?

Laureen: Ja het was een erg zware bevalling maar alles is nu prima in orde. Ik ben ontzettend blij met mijn kleine poppemie.

Cathy: Ah, het is een meisje

Laureen: Het is werkelijk een schatje, ze slaapt *(wijst op de wieg)*

Cathy: *(naar de wieg, kijkt erin)* Inderdaad, wat een schatje ... en ja, ze lijkt op jou!

U woont samen, is het niet?

Heeft u dat ook aangegeven op het gemeentehuis. Neen? Tja, dat had u beter welgedaan eh want dat geeft u vele voordelen op allerlei vlakken.

Samenwonen is de dag van vandaag wettelijk erkend. Weet u hoe u het moet doen? Het is doodsimpel. Gewoon naar het gemeentehuis, formulier invullen, echt gewoon een formaliteit. Is meteen ook alles geregeld voor de kinderbijslag. Heeft de vader het kind erkend? Mooi zo (*richting deur*)

Ik zie dat alles goed gaat, dan ga ik maar weer.

(*bij de deur, keert zich om*) Maar ja, dat is ook waar. Heeft u niet nog een kind? (*kijkt in papieren*) Een jongentje van vijf... of zes? Waar is hij? Ik zou hem graag even zien.

Laureen: Hij is hier niet!

Cathy: Waar is hij?

Laureen: Hij is bij zijn peter aan zee.

Cathy: Al lang?

Laureen: Ja; al bijna tien maanden...

Cathy: Dan zult u hem wel enorm missen...

Laureen: Ja, maar met mijn zwangerschap en de bevalling vond ik het beter ...

Cathy: Dat snap ik... een baby neemt enorm veel tijd in beslag. Trouwens, hoe heet uw meisje?

Laureen: Cindy.

Cathy: Cindy, mooie naam. Kunt u mij misschien het adres geven waar uw zoontje verblijft?

Laureen: Karelkje is bij familie van mijn vriend, zijn broer is de peter, ja eigenlijk de plus-peter, zoals men zegt.

Cathy: Ik wil de familie van uw vriend niet lastigvallen maar ik zou toch graag willen weten op welk adres we de broer van uw vriend kunnen contacteren.

Laureen: Waarom wilt u het adres kennen, is er iets mis misschien?

Cathy: Het is gewoon een routinekwestie. Wij willen erop toezien dat het hem aan niets ontbreekt en... weldra is hij schoolplichtig.

Laureen: Karelkje wordt daar heel goed opgevangen en het spijt me maar het exacte adres ken ik niet. Ik kan er blindelings naar toe rijden maar ik weet bij

God niet hoe die straat noemt en nog minder welk nummer het huis heeft. Het huis ligt midden in de duinen.

Cathy: Ja, ik snap het, de duinen zijn uitgestrekt. Hebt u onlangs nog nieuws gekregen van uw zoontje?

Laureen; Ze bellen mij regelmatig.

Cathy: Ja, ik snap het en is u hem al eens gaan bezoeken?

Laureen: Met de baby...

Cathy: Snap ik, sorry, ik was Cindy helemaal vergeten; ja dat is moeilijk eh. Is Karelkje sedert de geboorte al eens een keertje thuis geweest?

Laureen: *(doet alsof ze het niet gehoord heeft)*

Cathy: Weet u de buren vertelden me dat ze hem gehoord hadden, een keer of twee...

Laureen: *(reageert niet)*

Cathy: Ach ja, u weet hoe dat gaat eh... buren ...roddelen... met een leugentje de waarheid proberen te achterhalen.

Goed, dat was het dan. Nogmaals, het is louter een routinekwestie, de overheid wil erop toezien dat het uw kind aan niets ontbreekt.

Wilt u wel zo vriendelijk zijn om op het gemeentehuis langs te komen. Moest ik er zelf niet zijn kan u de zaak regelen met Karla, mijn assistente.

Laureen: Zaak, welke zaak?

Cathy: Het adres, vraag aan uw vriend het juiste adres waar Karelkje is. Weet u, de mensen roddelen en roddelen en u kunt het roddelen beter voorkomen door duidelijkheid te scheppen. *(naar Af)* Dus, ik reken erop: het juiste adres. Het zou kunnen dat wij het moeten natrekken maar... ik herhaal het is gewoon een routinekwestie! *(Af)*

Laureen: *(gaat in de zetel zitten)* Verdraaid, waar moeien die zich mee? Mensen roddelen ... dat klopt maar ...

Bill: *(komt op – buitendeur)* Wie was dat?

Laureen: Wie? Waar?

Bill: Doe toch niet zo onnozel Laureen, ik vraag je gewoon wie er hier zo juist buitenkwam.

Laureen: Wel euh, dat was Cathy.

Bill: En who the fuck is Cathy?

Laureen: Wel euh Cathy... Cathy werkt op de gemeentedienst en ...

Bill: Godverdomme, zo een sociale werkster?

Laureen: Ze kwam kijken of alles in orde was met Cindy; ze had de gegevens over mijn bevalling van het ziekenhuis en van Kind en gezin.

Bill: Ja, ja, dat zal wel en ...heeft ze helemaal niets gevraagd over dat rotjong van jou?

Laureen: Ze vroeg gewoon hoe het met Karelkje was ...

Bill: Gewoon, dat zal wel! Kom op vertel maar wat ze allemaal wou weten... ik ken dat soort... met leugens proberen ze de waarheid te achterhalen... Wel, ik luister.

Laureen: Het was gewoon een routineonderzoek, zei ze en ...

Bill: Godverdomme Laureen, routineonderzoeken bestaan niet! Als die klerelijers over de vloer komen, is dat met een welbepaalde reden. Ik vraag het je voor de laatste keer: wat wou ze weten en wat heb jij gezegd?

Laureen: Ik heb haar verteld dat Karelkje bij jouw familie is aan de kust dat wij dat beter vonden met de zwangerschap en de bevalling ... ze vond dat zeker niet vreemd...

Bill: En verder heeft ze niets gevraagd? Daar geloof ik niks van.

Laureen: Tja, ze wilde het adres kennen van jouw familie waar Karelkje is...

Bill: En ...

Laureen: Ik heb gezegd dat ik het juiste adres niet ken, dat het huis midden in de duinen staat en dat ik de straatnaam niet ken ...

Bill: (*ijsbeert door de kamer*) ...En verder? Wat nog?...

Laureen; Verder niks... of ja, ze heeft gezegd dat jij langs moet gaan langs het gemeentehuis...

Bill: Waat? Godverdomme het is jouw jong, ik heb er helemaal niets mee te maken

Laureen: Bill, rustig, rustig. Je moet alleen maar een formulier gaan invullen voor de kinderbijslag; gewoon een formulier invullen... meer niet.

Bill: Ja, dat zal wel... op het gemeentehuis is er niks gewoon. Godver de godver!

Laureen: Alsjeblief Bill kalmeer toch! Wat kunnen ze ons maken? Niks toch! Een kind mag toch uit logeren gaan? Jij gaat gewoon naar ...

Bill: Ik denk er niet aan! Nooit van mijn leven!

Laureen: Denk toch eens even na, Bill. Karelkje is schoolplichtig en als hij in september niet naar school gaat, krijgen we een hoop gedonder

Bill: Het is nog lang geen september! En ik ga niet naar het gemeentehuis, heb je dat goed begrepen?

Als die maatschappelijke Madam nog eens terugkomt, bel je mij onmiddellijk op dan zal ik haar eens uitleggen wat ik van haar denk!

Laureen: Bill maar als ze nu ...

Bill: Als ze nu wat? Ze heeft zich niet te moeien in mijn gezin en dat strontjong daar (*hoofdbeweging naar kast*) dat is jouw probleem, niet het mijne. (*dreigend bij Laureen*) Maar ik waarschuw je, riskeer het niet om ook maar met één woord te reppen over de situatie of ik gooi jou én je kleine etterbak van de trappen... van boven naar beneden! Begrepen?

Laureen: Niet kwaad zijn Bill, alsjeblief. Ik doe alles wat jij wil... (*begint te huilen*)

Karelkje: Mama, mama, niet huilen... niet huilen...

Bill: (*schopt tegen de kast*) Hou je kop, rotjong. Ik ben geen minuut gerust meer in dit kot. (*tegen Laureen*):Riskeer het niet om de deur van die kast open te zetten als ik weg ben, ik waarschuw je (*neemt Laureen bij de kin*) begrepen?

Laureen: (*angstig*) Ja Bill, ja ...

(*Bill Af*)

INSTRUMENTALE MUZIEK (kort)

Beeld(en) van een zeer onverzorgd Karelkje

FADE OUT licht & muziek

Tafereel 5

2de bedrijf

BILL

LAUREEN

KARELTJE

AGENTEN

CATHY

OMA

Agent 1: Goeie morgen meneer Deals. Men heeft ons gemeld dat er hier... hoe moet ik het zeggen ... ja, u weet hoe dat gaat eh met al die roddels ... maar wij hebben hier een bevel tot huiszoeking?

Bill: Godverdomme, wat krijgen we nu? Een huiszoeking?

Agent 2: Kijk meneer, wij doen gewoon onze job

Agent 1: U heeft geen gevolg gegeven aan ons verzoek om het adres te geven van de mensen waar Karel, uw stiefzoon, verblijft.

Bill: Ik heb helemaal niets te vertellen en zeker het adres van mijn broer niet. Ik hou er niet van dat jullie mijn broer en zijn familie gaan lastigvallen. Ik ben al blij dat zij op het kind willen passen. Doe me een lol, laat hen en ons gerust. Moeten we voor zoiets de politie over de vloer krijgen? Wij lijken wel de grootste criminelen... Een huiszoeking!

Laureen: *(komt op met de baby in haar armen)* Wat is hier aan de hand?

Agent 1: Wij hebben een huiszoekingsbevel en ...

Bill: Ze zijn zagezegd op zoek naar dat klotejong van jou

Laureen: Bill, alsjeblief, hou je kalm

Luister heren, mijn zoontje, Karel verblijft bij familie aan zee.

Agent 1: De burens hebben ons gemeld dat ze het kind al maanden niet meer gezien hebben...

Bill: (*lacht schamper*) Als het kind aan zee zit is het nogal normaal dat ze hem niet meer gezien hebben;

Agent 2: Er is ons ook gemeld dat men het kind heeft horen schreien...

Bill: Klote burenen, waar moeien zij zich mee!

Agent 1: (*geeft huiszoekingsbevel*) En nu willen wij graag dit bevel uitvoeren; (*Agent 1 en 2 beginnen aan de huiszoeking, af en terug op langs de verschillende deuren*)

Agent 2: Niets!

Agent 1: Niets!

Bill: (*staat voor de kast*) Ik heb het jullie toch gezegd, hij is hier niet.

Agent 2: In die kast zouden we ook graag een kijkje nemen.

Agent 1: Wilt u die kast openmaken?

Bill: Die kast staat al jaren leeg, trouwens ... we zijn de sleutel verloren!

Agent 1: Luister meneer, als u niet meewerkt als u de kast niet wilt openmaken laat ik mijn collega een slotenmaker vorderen om de kast te openen

Agent 2: En alle kosten zijn te uwen laste!

(*Bill tast in zijn broekzak, haalt er de sleutel uit en reikt hem aan de agent*)

Agent 1: Maak die kast maar zelf open!

Laureen neemt de baby die is beginnen huilen, uit de wieg en sust het meisje in haar armen, kijkt angstig naar Bill en legt het kind terug in de wieg.

Bill draait en draait met de sleutel ...zonder resultaat)

Agent 2: Komt er nog wat van?

Agent 1: (*neemt de sleutel van Bill, draait ze open en doet onmiddellijk verschrikt een stap achteruit*) Oh my God...

Agent 2: (*kijkt ook in de kast*) Oh neen, dat kan niet (*draait zich om en moet bijna braken*)

Agent 1: (*trekt een kapotte matras en wat vodden uit de kast, steekt dan zijn hand uit*) Kom maar, het is goed...

Bill: (*schreeuwt*) Godverdomme, ik heb niks met dat jong te maken, niks. Hij is niet van mij... voor mijn part was hij doodgegaan!

Laureen: Bill, jij hebt hem opgesloten, jij...

Bill: Het is jouw jong. Cindy is van mij ... alleen van mij (*naar Cindy, neemt haar op en wil buitenlopen*)

Agent 1: (*houdt Bill staande*) Rustig, rustig, waar dacht u naartoe te gaan? (*roept*) Cathy, neem jij de baby even? Cathy komt op, neemt de baby wat niet zo maar lukt want Bill is weerspanning. Agent 1 boeit Bill en gaat naar de deur. (*tegen Laureen*) Mag ik u vragen om ook mee te komen, mevrouw.

Laureen: Waarom, ik heb niks misdaan... het was hij, hij wou niet...

Agent 1: Daarover zal de rechter wel een oordeel vellen, er bestaat ook nog zoiets al schuldig verzuim, weet je? Kom, meekomen!
(*alle 3 Af*)

Agent 2: (*naar Karelkje*) Kom maar, je moet nergens bang voor zijn (*hij neemt Karelkje uit de kast in zijn armen*) Ocharme, jongen, hoe zie jij eruit? Hoe heet jij?

Oma; (*is binnengekomen en loopt naar de agent met Karelkje op de arm*) Dat is Karelkje, dat is mijn kleinzoon. Ik wist het, ik wist het dat hij hier was. Maar jongen toch, wat hebben ze met jou gedaan? (*neemt Karelkje in haar armen*)

Karelkje: (*zwak stemmetje*) Oma... oma Naar park alsjeblief oma... park

INSTRUMENTALE MUZIEK (aanhouden)

FADE OUT licht

DOEK